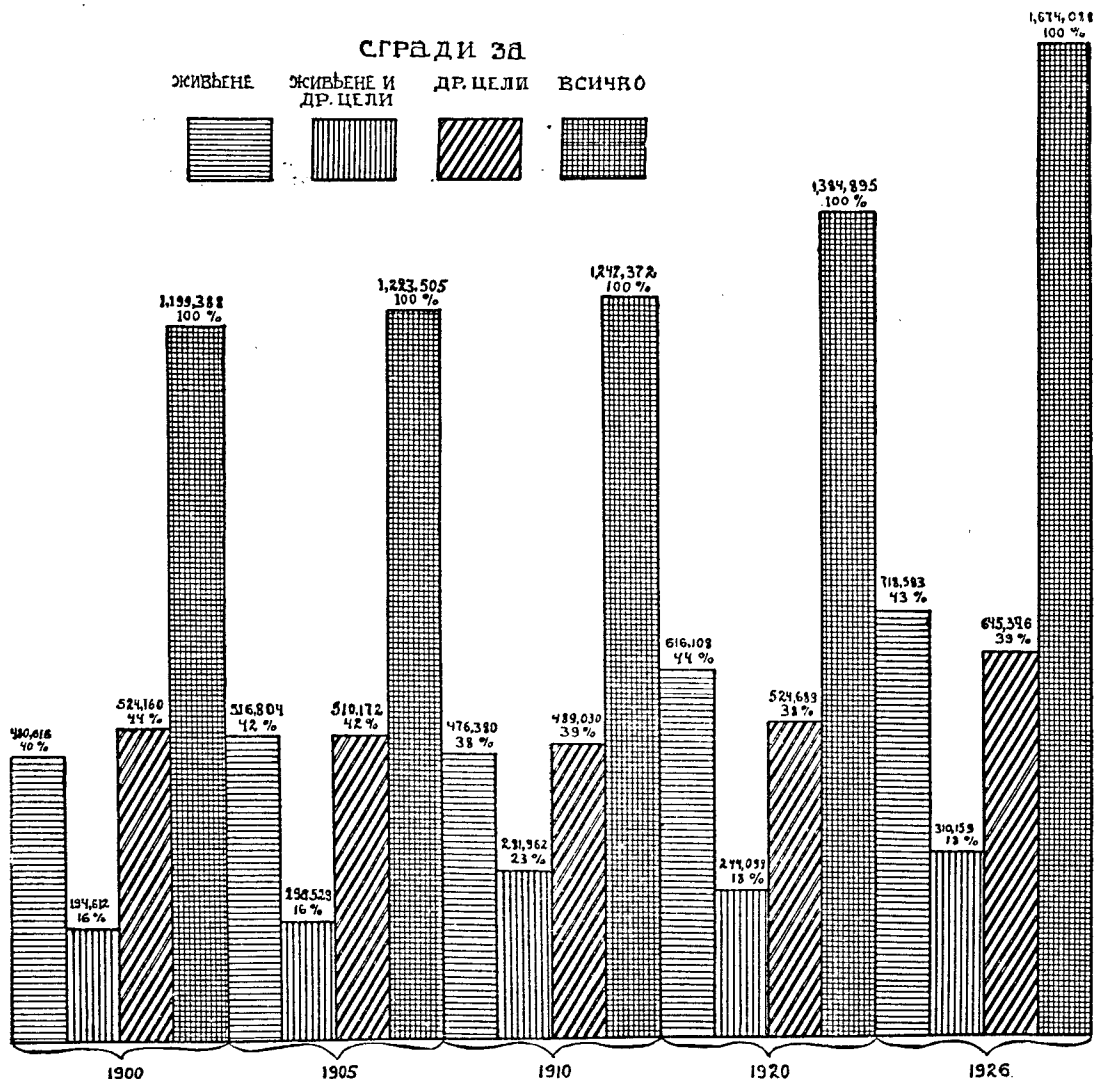

За забелязване е, че относителният брой на сградитъ, служащи само за живъене, макаръ и съ колебания, постепенно нараства. Обратното е при сградитъ, служащи само за други цели. Споредъ преброяването на 1900 г. на всъки 100 сгради 44 сж били отъ последната категория. Съ течение на времето тоя процентъ се е намалявалъ; при преброяването на 1905 г. той е билъ 42, при това на 1910 — 39, а на 1920 г. е достигналъ своята минимална стойность — 38, която е почти запазена при преброяването на 1926 г. Най-колебливи сж били процентитъ, отнасящи се за сградитъ предназначени за живъене и за други цели. Изобщо взето, относителнитъ числа, вписани въ горната таблица, показватъ, че сградитъ, въ които се живъе, независимо отъ това дали сж предназначени само за живъене или за живъене и други цели, съставляватъ 60% отъ всичкитъ сгради.

Тоя процентъ въ градоветъ е много по-голямъ, отколкото въ селата. Въ градоветъ, при последнитъ три преброявания, е констатирано, че само 23% отъ всичкитъ сгради не служатъ за живъене, останалитъ 77% даватъ относителния брой на сградитъ отъ другитъ две категории. Въ селата сградитъ предназначени само за други цели представляватъ около 40% отъ всички сгради. Едновременно съ гореизброенитъ констатации важно е да се отбележи, че участието на сградитъ, обслужващи стопанскитъ нужди на нашето село, съ течение на времето непрекъснато се намалява. Споредъ преброяването на 1900 г. отъ всъки 100 сгради 47 сж служили за стопански нужди, а споредъ преброяването на 1920 год. съответния процентъ е билъ 41.

По-нагледно разпредълението на сградитъ по предназначение споредъ последнитъ петъ преброявания, откогато се събиратъ и разработватъ подробни сведения за тая цель, се вижда отъ следващата диаграма.

Подробното разпредълението на сградитъ по предназначение, както преди войнитъ, така

и следъ тѣхъ, се вижда отъ числата, вписани въ таблица № 6 на следната страница.